॥ पत्रं २२ ॥

देवी । दिष्ट्या परीक्षाराधनेनार्यो वर्धतां ।

विदूषकः । प्रथमोपदेशदर्शन प्रथमं ब्राह्मणपूजा कर्तव्या । सा ननु वो विस्मृता ।

॥ पत्रं २३ ॥

विदूषकः । मया नाम शुष्कघनगर्जिते ऽन्तरीक्षे जलपानेन चातकायितं ।

विदूषकः । तेन हि पण्डितपरितोषप्रत्यया ननु मूढा जातिः । यद्यत्रभवत्या शोभनं भणितं तत इदमस्यै पारितोषिकं प्रयच्छामि ।

देवी । तिष्ठ गुणान्तरमज्ञानन्किं निमित्तं त्वमाभरणं ददासि ।

विदूषकः । परकार्यमिति कृत्वा ।

देवी । आर्य गणदास ननु दर्शितोपदेशा ते शिष्या ।

विदूषकः । एतावान्मे मतिविभवो भवन्तं सेवितुं ।

विदूषकः । साधु दरिद्रातुर इव वैद्येनौषधमुत्पाद्यमानमिच्छसि ।

॥ पत्रं २४ ॥

विदूषकः । अपिहा । अस्माकं भोजनवेला । अत्रभवत उचितवेलातिक्रमेण चिकित्सका दोषमुदाहरन्ति । हरदत्त किं भणसि ।

देवी । निर्वर्तयत्वार्यपुत्रो मध्याह्नविधिं ।

विदूषकः । भवती विशेषेण पानभोजनं त्वरयतु ।

विदूषकः । भो न केवलं रूपे शिल्पे ऽप्यद्वितीया मालविका ।

विदूषकः । भवताप्यहं । दृढं विषपिकन्दुरिव मे हृदयाभ्यन्तरं दह्यते ।

॥ पत्रं २५ ॥

विदूषकः । गृहीतदक्षिणो ऽस्मि । किं तु मेघावलीरुद्ध्योत्स्नेव पराधीनदर्शना तत्रभवती मालविका । भवानपि शूनापरिचर इव गृध्र आमिषलोलुपो भीरुकश्च । अत्यन्तातुर इव कार्यसिद्धिं प्रार्थयन्मे रोचसे ।

॥ पत्रं २६ ॥

समाहितिका । आज्ञप्तास्मि भगवत्या । समाहितिके देवस्योपवनस्थं बीजपूरकं गृहीत्वागच्छेति । तत्तावत्प्रमदवनपालिकां मधुकरिकामन्विच्छामि । एषा तपनीयाशोकमवलोकयन्ती मधुकरिका तिष्ठति । यावदेनां संभावयामि ।

समाहितिका । आलि सुखो त उद्यानवनव्यापारः ।

मधुकरिका । अहह समाहितिका । सखि स्वागतं ते ।

समाहितिका । हला भगवत्याज्ञापयति । अरिक्तपाणिनास्मादृशजनेनात्रभवान्द्रष्टव्यः । तद्बीजपूरकेण शुश्रूषयितुमिच्छामीति ।

मधुकरिका । ननु संनिहितं बीजपूरकं । कथयान्योन्यसंघर्षितानां नाट्याचार्याणामुपदेशं दृष्ट्वा कतरो भगवत्या प्रशंसितः ।

समाहितिका । द्वावपि किलागमिनौ प्रयोगनिपुणौ च । किं तु शिष्यागुणविशेषेणोन्नमितो गणदासः ।